

พรทิพย์ สมเกียรติวีระ.(2548). ปัญหา ความต้องการของผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ และแนวทางการจัดบริการทางสังคมที่เหมาะสม.วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. โกวิทย์ พวงงาม, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุมาลี วิไลรัตน์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จินตนา เวชมี.

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัญหาและความต้องการของผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ แนวทางการจัดบริการทางสังคม และเสนอแนวทางการให้บริการทางสังคมที่เหมาะสม

ระเบียบวิธีวิจัย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ จำนวน 14 ราย, อาสาสมัครของสมาคมแนวร่วมภาคธุรกิจไทยต้านภัยเอดส์ (Thailand Business Coalition on AIDS,TBCA),เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล จำนวน 9 ราย และ ดร.พระครูอาหารประชานาถ เจ้าอาวาสวัดพระบาทน้ำพุ จ.ลพบุรี โดยศึกษาระหว่างเดือนกรกฎาคม 2547 - พฤษภาคม 2548

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาและความต้องการของผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ พบว่าปัญหาแตกต่างกันตามสภาวะร่างกาย,ระยะเวลาการดำเนินของโรค,ฐานะทางเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมซึ่งมีความซับซ้อนและละเอียดอ่อน ด้านจิตใจมีความวิตกกังวลเรื่องยาว่าจะรักษาให้หายขาดได้หรือไม่ ด้านสังคมและเศรษฐกิจคือ ถูกสังคมรังเกียจไม่กล้าเปิดตัว เป็นภาระของครอบครัว ถ้าเป็นหัวหน้าครอบครัวทำให้ขาดรายได้เลี้ยงครอบครัว เพิ่มค่าใช้จ่ายในการรักษา ความต้องการโดยรวมคือ ด้านจิตใจต้องการกำลังใจ ความรัก ความเข้าใจได้รับการปฏิบัติเหมือนคนทั่วไปไม่ถูกรังเกียจ ต้องการที่ปรึกษา ด้านร่างกาย ต้องการความรู้ในการดูแลสุขภาพให้แข็งแรง ไม่มีอาการของโรค มีผู้ดูแลขณะที่ช่วยตนเองไม่ได้และมีयरักษาโรคให้หายขาดได้ ด้านสังคมและเศรษฐกิจคือ ต้องการให้สังคมยอมรับ มีโอกาสได้พบปะกลุ่มผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ด้วยกันเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์เพื่อให้กำลังใจกัน ต้องการอยู่ในชุมชนเหมือนเดิม ต้องการทุนประกอบอาชีพ เบี้ยยังชีพทุนการศึกษาบุตร และได้รับข่าวสารความก้าวหน้าของยารักษาโรค

2. แนวทางการจัดบริการทางสังคมให้แก่ผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ในปัจจุบัน เป็นการบริการเชิงรับ ให้การรักษาและให้คำปรึกษามีการรวมกลุ่มของผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ การสงเคราะห์เงิน ทุนประกอบอาชีพและทุนการศึกษาบุตร ซึ่งเป็นวิธีปฏิบัติทั่วไป ประสิทธิภาพการทำงานขึ้นอยู่กับนโยบายผู้บริหารโรงพยาบาลและบุคลากร นโยบายหลักไม่ได้ชี้ชัดให้ผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์เป็นศูนย์กลางในการป้องกันและแก้ไขปัญหา สังคมกับปัญหาโรคเอดส์ยังแบ่งแยกกัน มีความซ้ำซ้อนในแนวคิดและวิธีปฏิบัติ

3. แนวทางการให้บริการทางสังคมแก่ผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ที่เหมาะสม คือการสร้างเครือข่ายทางสังคมระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและชุมชน บูรณาการเพื่อให้เกิดเอกภาพในการพัฒนาวิชาการและการปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม จัดตั้งหน่วยงานและกลุ่มบุคคลที่ให้บริการ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรเพื่อเสริมแนวคิดใหม่ ตั้งกลุ่มในโรงพยาบาลและเชื่อมต่อกับเอกชนและชุมชนในการทำกิจกรรมเชิงรุกช่วยกันพัฒนาศักยภาพของผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ให้สามารถดูแลตนเองอยู่กับครอบครัวและชุมชนได้อย่างปกติสุข และให้ความชัดเจนกับสังคมว่าสามารถอยู่ร่วมกันได้ระหว่างผู้ติดเชื้อและไม่ติดเชื้อ ส่งผลให้เกิดการดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกันในสังคมและป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากการติดเชื้อมากขึ้น

Porntip Somkeartvera. (2005). Problems, Needs of HIV Positives and AIDS Patients and Patterns of an Appropriated Social Services Management. Master Thesis, M.A.

(Social Sciences for Development). Bangkok: Chandrakasem Rajabhat University.

Advisor Committee: Asst. Prof. Dr.Kowit Puang-ngam,

Asst. Prof. Sumalee Wilairat , Asst. Prof. Jintana Wetchmee.

The purposes of this qualitative research were to study the problems and needs of the HIV positives and the AIDS patients including suggestions for appropriated social service managements. The key informants were Thailand Business Coalition on AIDS (TBCA), volunteers, hospital staffs, Abbot Dr. Alongkot Dikkapanyo at Wat Phra Baht Nam Phu Lopburi province and 14 cases of the HIV positives and the AIDS patients conducted during the period of July 2004 to May 2005.

The results of the research were as follows: -

1. Problems and Needs of the HIV Positives and AIDS Patients: The finding indicated that the problems varied according to the body conditions, progressive of the disease, economic status and environments, which were complex and delicate. The major mental problem was anxiety concerning no effective medicine to cure the disease. The social and economic problems were afraid of being isolated by community, unable to reveal the health conditions, being a family burden and, as heads of families, the shortage of income to support families and finally the increasing needs for medical expenses. In general there were needs for spiritual support, love and understanding, being treated like normal persons, not being hated and need for medical follow up. For social and economic needs, there were needs for social acceptance opportunity to meet other HIV positives and AIDS patients to learn and share their experiences for spiritual well-being, remain in their usual communities needs for monetary assistance to build their careers and social welfare, academic scholarship for their children and needs for updated news on development on AIDS medicine.

2. The Management Patterns of Social Services for the HIV Positives and AIDS Patients are: 1) It was found to remain defensive measure such as providing medicine and consultant services, grouping of the HIV positives and AIDS patients, career financial support for academic scholarships for their children which were generally

169977

measures. The effectiveness of these measures depended on each hospital's staffs and management policies; 2) The major social policy did not clearly indicate the use of HIV positives and AIDS patients as center for disease prevention and problem solving; and 3) Society and AIDS problems were treated separately; there were conflicts between concepts and practices.

3. The appropriate patterns to provide Appropriated Social Services for the HIV Positives and AIDS Patients are: 1) to build-up social networks among the government, agencies private sector and communities in order to aunity development of measures and knowledge; 2) to establish institutes and groups of working people to provide services, pay attention to personnel development for creating new concepts, establishing working groups in hospitals to work with private sector and communities for offensive measures, develop potential of HIV positives and AIDS patients to taking care of themselves; and 3) to live peacefully with their families and communities and providing the knowledge to the society that HIV positives can live peacefully with normal persons without HIV infection.